

Betraktelser – reflektion

Inledande läsning, Johannes 17:9-17

Har du någon gång tänkt på att Jesus ber för dig? Att du personligen är föremål för Jesu förbön? Du är del av den bön Jesus bad för sina vänner, och för Jesusvänner genom alla tider.

Jesusbönen som vi blir delaktiga av i Joh 17:9-17 är del av ett större sammanhang. Sammanhanget är Jesu sista måltid. Den måltid som ibland också kallas agapemåltid (kärleksmåltid). Där Jesus och hans vänner är samlade i en nära personlig gemenskap och där bilden av församlingen som ”en kropp” framträder.

Stannar vi upp en stund så inser vi att det sätt Jesus och hans lärjungar firade måltid på är rätt långt från det måltidsfirande (läs nattvard) som vi idag praktiserar i de flesta kyrkor. Hur har det blivit så? Det har jag gått och funderat på ett tag. Silverkalk, oblat, stående på kö... Det är värt att fundera på varför det har blivit så, och vad det gör med oss som kristen gemenskap? Har vi förlorat något på vägen? Med det skriver jag inte att jag inte värderar det sätt vi firar nattvard på. Tvärtom är nattvarden väldigt betydelsefull i mitt liv. Nattvarden är en livskälla med friskt porlande vatten.

Ett sätt att försöka fånga den ursprungliga måltiden (nattvarden) och allt det som händer och sker där, är att läsa hela sammanhanget, kapitel 13-17. Det är här Jesus tvättar sina vänners fötter, delar bröd, blir förrådd, talar om framtiden och ber för sina vänner.

Om du väljer att läsa hela sammanhanget så är ett gott råd att dela upp läsningen och att stanna upp vid de olika händelserna. Läs gärna om händelsen flera gånger tills du får grepp om dem. Försök sedan föreställa sig det som händer för din inre blick; miljön, människorna, det som sägs och hur det sägs. Försök föreställa dig hur människorna är klädda, hur de ser ut, föreställ dig doften från maten. Försök att skapa dig en medveten inre bild av sammanhanget.

Slutligen. Föreställ dig att du själv är där. Föreställ dig att du personligen blir del av Jesu förbön. Dröj och vila en stund i förbönen. Låt den bli personlig.

I Jesusbönen återkommer ett ord: ”*bevara dem*”. Jesus ber att hans vänner och Jesusföljare genom alla tider skall bli *bevarade*. Jesus ber att vi skall bli bevarade i Guds namn, i enhet och att vi skall bli bevarade för det onda. Det är en bön full av omsorg och kärlek som Jesus ber.

Men vad är det i våra liv som skall bevaras? Jag går till Ordspråkboken 4:23 för att finna vidare vägledning. Där står det: ”*Framför allt som skall bevaras må du bevara ditt hjärta, ty därifrån utgår livet*”. Mer än något annat är det vårt hjärta som behöver bevaras. Idag, och alla dagar, kan vi särskilt be att Jesus bevarar våra hjärtan.

Jag vill avsluta med att citera broder Roger från Taizékommuniteten. Han skriver: ”*Hjärtat står för människans innersta, hans eller hennes inre liv, där allting blir till innan det kommer ut som ord eller handlingar. Men mest av allt är hjärtat den plats där livet källor finns, där den heliga Anden har gömt oväntade rikedomar. Det är inte vi själva som skapar denna källa, men vi kan se till att ingenting hindrar den från att flöda fritt*”.

Bön

*Kristus bakom mig och framför mig
Kristus under mig och över mig
Kristus med mig och i mig
Kristus runtomkring mig
Amen*

Dagens texter
5 sönd i påsk –
Att växa i tro
Jes 57:15-16
Gal 5:13-18
Joh 17:9-17
Ps 98:1-8